

ประวัติศาสตร์ ขอดกราบ 2549: อิทธิพลของผู้นุ่มนวลในบรรณากาศต่อการลดลงของปริมาณรังสีคิวท์
อาทิตย์และการผันแปรของอุณหภูมิอากาศในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย บริษัทวิทยาศาสตร์
มหาบันทิต (การจัดการลุ่มน้ำและสิ่งแวดล้อม) สาขาวิชาจัดการลุ่มน้ำและสิ่งแวดล้อม ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา
กระบวนการกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สามัคคี บุณยะวัฒน์, Ph.D. 103 หน้า

ISBN 974-16-2871-4

วัตถุประสงค์ในการศึกษาอิทธิพลของผู้นุ่มนวลในบรรณากาศต่อการลดลงของปริมาณรังสีคิวท์
และการผันแปรของอุณหภูมิในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลรังสีคิวท์และข้อมูล
อุตุนิยมวิทยา ระหว่างเดือนมกราคม-ธันวาคม 2547 จากสถานีตรวจอากาศเกย์特 และสถานีตรวจอากาศ
อุตุนิยมวิทยาจำนวนห้าหมื่น 20 สถานี ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความผันแปรของปัจจัย
ทางอุตุนิยมวิทยาบางประการในแต่ละภูมิภาคระหว่างวันที่ห้องฟ้าแจ่มใสกับวันที่ห้องฟ้าไม่แจ่มใส ศึกษาปริมาณ
การลดลงของปริมาณรังสีคิวท์เนื่องจากผู้นุ่มนวลของแต่ละภูมิภาค และศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างปริมาณการลดลงของปริมาณรังสีคิวท์เนื่องจากผู้นุ่มนวลกับความผันแปรของอุณหภูมิอากาศ
ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดจากเพิ่มขึ้นของผู้นุ่มนวลในบรรณากาศ

ผลการศึกษาพบว่ารังสีคิวท์และอุณหภูมิในวันที่ห้องฟ้าแจ่มใสมีปริมาณมากกว่าวันที่มีเมฆมาก
แต่ความชื้นสัมพัทธ์ในวันที่มีห้องฟ้าแจ่มใสมีค่าต่ำกว่าวันที่มีเมฆมาก ส่วนปัจจัยเช่นต่อการลดลงของปริมาณรังสี
คิวท์เนื่องจากผู้นุ่มนวลในบรรณากาศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนมกราคม คือ 23 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบใน
แต่ละภูมิภาค พบร่วางภาคเหนือมีเปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณรังสีคิวท์เนื่องจากผู้นุ่มนวลในบรรณากาศ มาก
ที่สุดของลงมาได้แก่ ภาคกลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้โดยมีค่าเปอร์เซ็นต์การลดลงเท่ากับ 21.76 20.71 17.16
และ 13.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และการลดลงของปริมาณรังสีคิวท์เนื่องจากผู้นุ่มนวลในบรรณากาศ ในช่วง
เวลาที่ดวงอาทิตย์ทำงานตั้งฉากกับโลกซึ่งมี 2 ช่วงเวลาด้วยกัน คือ ช่วงดวงอาทิตย์โคจรจากจะตีจุดต่อไปปัง
จะตีจุดสูง (เดือนชิน) และในช่วงดวงอาทิตย์โคจรจากจะตีจุดสูงไปปังจะตีจุดต่อไป (เดือนลง) ผลการศึกษาพบว่า
เปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณรังสีคิวท์เนื่องจากผู้นุ่มนวลในบรรณากาศเฉลี่ยในช่วงดวงอาทิตย์โคจรจาก
จะตีจุดต่อไปปังจะตีจุดสูง (ม.ย.-พ.ค.) เท่ากับ 18 เปอร์เซ็นต์ และ ช่วงดวงอาทิตย์โคจรจากจะตีจุดสูงไปปังจะตีจุด
ต่อไป (ก.ค.-ก.ย.) เท่ากับ 11 เปอร์เซ็นต์ เมื่อจากผู้นุ่มนวลในบรรณากาศในช่วงเดือนมกราคม-พฤษภาคมเป็นช่วงฤดูฝน
ร้อนมีไฟป่ากิดขึ้นทำให้มีปริมาณผู้นุ่มนวลในบรรณากาศสูงประกอบกับเดือนกรกฎาคม-กันยายนเป็นช่วงฤดูฝน
ทำให้ปริมาณผู้นุ่มนวลในบรรณากาศมีปริมาณน้อยลง และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิของ
อากาศกับเปอร์เซ็นต์การลดลงของรังสีคิวท์เนื่องจากอิทธิพลของผู้นุ่มนวลในบรรณากาศ พบร่วง
ความสัมพันธ์มีลักษณะเปรียบผันตามกันโดยมีค่า R^2 ของแต่ละภูมิภาคอยู่ในช่วง 0.922-0.555 แสดงว่าอิทธิพลของ
ผู้นุ่มนวลในบรรณากาศมีส่วนลดต่อการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอากาศ

๗-๙/
ลายมือชื่อนิสิต

๑๑-
ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๓๐ / ๘๑ / ๔๙